

ה"ט 53415/05/21 - גיא ברוך, בני ברוך נגד רונן כהן

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 53415-05-21 ברוך ואח' נ' כהן

לפני כבוד השופטת אלוזא זעוררה-עבדאלחלים
המבקשים
גיא ברוך
בני ברוך

נגד
המשיב
רונן כהן

פסק דין

1. לפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**") שהוגשה ביום 26.5.21.
2. במסגרת הבקשה, טענו המבקשים כי הם סובלים מאלימות קשה מצד המשיב ומשפחתו, איומים ברצח ופגיעה ברכוש, וכי המשיב מאיים להזמין את חבריו כדי "לטפל יפה" במבקשים.
3. במעמד הדיון אשר התקיים בפניי ביום 7.6.21 התייצבו המבקשים, המשיב, בא כוחו, אמו ואחותו. בפתח הדיון המבקשים הגישו מסמך בכתב, במסגרתו פירטו את התנהלות המשיב ותיארו מסכת של פגיעות מילוליות ופיזיות אשר התרחשו לגרסתם. המבקשים חזרו על טענותיהם בבקשה בדבר איומים שונים אשר קיבלו מהמשיב והאלימות המילולית שהוא מפעיל כלפיהם. לגרסתם, לא פנו למשטרה מאחר והם אנשים נורמטיביים ומאחר וניסו לסיים את הכל בדרכי נועם. המבקשים תיארו לדוגמה מקרה שבו לגרסתם, המשיב זרק את דוד השמש מהגג שלו. עוד טענו כי כאשר החלו האיומים המילוליים להתחלף באלימות פיזית, החלו לפחד. לגרסתם, המבקש זרק פעם כיסא מהמרפסת לכיוון המרפסת שלהם. עוד טענו כי להם משפחה מרובת ילדים, שהם קטינים, המפחדים מהתנהלות המשיב וכי פחד זה הוא שהניע אותם להגיש את הבקשה.
4. לשאלת בית המשפט, המשיבים ציינו כי אין להם ראיות חיצוניות (הקלטות או ראיות אחרות) התומכות בטענותיהם אך לגרסתם האירועים אשר תוארו בבקשה היו בנוכחות צדדי ג' אותם לא זימנו לדיון מאחר ולא ידעו כי עליהם לעשות כן.
5. ב"כ המשיב טען לפניי בהרחבה כי אין מקום למתן הצו המבוקש שכן אין המדובר בהתנהלות אשר מגיעה

לידי אלימות. לגרסתו מדובר בסכסוך שכנים מינורי אשר נתגלע על רקע רעש שנטען כי המשיב עושה וכן, בעקבות הפלת האופניים של המבקש 2, אשר אירעה בטעות על ידי אימו המשיב. במהלך הדיון, שמעתי גם את הגב' דניאלה כהן, אמו של המשיב. לגרסת הנ"ל, המבקשים גורמים לבעיות ורעשים, והיא שומעת כל היום צעקות של הילדים, הן של ילדי המבקש 1 והן של הילדים מהפעוטון שהם מפעילים במקום. לגרסתה, הייתה חוסר נעימות בין הצדדים בעקבות סירוב המבקשים לשלם את חלקם לצורך טיפול בבעיות בגג הבניין המשותף לשניהם.

6. המשיב העיד לפניי וטען כי הוא סובל מנכות רפואית בשיעור 100% בעקבות פוסט טראומה במהלך שירותו הצבאי. הנ"ל הכחיש כי זרק כיסא על המבקשים והציג לבית המשפט תמונות המלמדות כי החצר/המרפסת של המבקשים מכוסה, דבר אשר לגרסתו, מלמד כי לא היה יכול לזרוק עליהם כיסא. במהלך הדיון ולאחר ששמע את דברי בית המשפט, הסכים המשיב למתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת והסכמתו נרשמה בפרוטוקול.

דין והכרעה:

7. בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה על פי הוראות החוק הוא בוחן אם נסיבות המקרה שלפניו, ואם יש בהן מה ללמד על קיומה של "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק כדלקמן: **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".**

8. לא כל "הטרדה" מהווה "הטרדה מאיימת", ועל בית המשפט להיווכח כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו. (ראו: ה"ט (קר) 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.15)).

9. עוד נקבע בפסיקה כי המבחן הוא מבחן אובייקטיבי בעיקרו (ראו: ה"ט (תא) 4381/04/12 קרן גמלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' עו"ד זהר גרינברג (23.4.12)).

10. לפי הפסיקה, הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע כוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה וכדי לפגוע בשגרת החיים התקינה (ראה-ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.16)). כן יש צורך בהוכחת ביצוע הטרדה או נקיטת איומים בעבר וכן הוכחת נסיבות הנותנות בסיס להנחה כי אותו אדם יטריד שוב.

11. בית המשפט נדרש לערוך איזון ראוי בין הצורך במניעת הטרדה מאיימת לבין זכויותיו של המשיב לכבוד והגבלה מינמאלית בחירותו. יפים בעניינינו הדברים שנאמרו ב **בר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים** (10.8.20014):

"יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד, כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי

כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפיסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה"

12. לאחר שעיינתי במסמכים אשר הוגשו על ידי המבקש ושמעתי את טענות הצדדים, והתרשמתי מעדות המבקשים, המשיב ואימו, שוכנעתי כי יש מקום למתן הצו - כמבוקש.

13. מעדות הצדדים אני למדה כי המבקש 2 מפעיל במקום פעוטון אשר על פניו מפריע למנוחתם של המשיב ואימו. המשיב ואימו הדגישו במעמד הדיון את העובדה כי נשמעים רעשים וצרחות של ילדים מבית המבקש 2, באופן אשר מטריד את מנוחתם ואינו מאפשר להם לנהל אורח חיים תקין. הנ"ל לרגסתם, אינם יודעים אם הפעוטון מופעל בהיתר כדין מהגורמים המוסכמים.

14. כפי שהובהר בדיון לצדדים - סוגיית ניהול הפעוטון, ההיתרים שניתנו לניהולו והרעשים העולים ממנו, איננה רלבנטית לצורך הדיון במסגרת ההליך לפניי. ככל שבפי המשיב או בני משפחתו טענות בעניין זה, דרך המלך היא לפנות לגורמים האחראים בעירייה/ברשות מקומית רלוונטית על פי הוראות החוק. הדבר נכון גם ככל שבפי המשיב ובני משפחתו טענות כלפי הרעשים העולים מדירת המבקשים, כפי הנטען.

15. אין מחלוקת בין הצדדים כי המדובר בסכסוך שכנים. בית המשפט לא שמע עדים בעניין זה, אך לפי דברי המשיב ואימו, שאישרו זאת גם באמצעות ב"כ המשיב, הסכסוך הנו על רקע הרעשים ואי שיתוף פעולה ו/או השתתפות כספית בתיקון הגג ודוד השמש אשר לגרסת המשיב גורם לנזילות לתוך דירתו.

16. במהלך הדיון, המשיב הפריע הפרעה ממשית להתנהלות הדיון התקינה, גילה חוסר סבלנות והיעדר יכולת להתאפק, התפרץ לדברי בית המשפט ולדברי בא כוחו, ולאחר מספר אזהרות אשר לא תועדו בפרוטוקול, בית המשפט הורה לו לצאת את אולם הדיונים בהיותו מיוצג, מאחר ולא אפשר המשך התנהלות הדיון באופן תקין (על כך נרשמה הערה בפרוטוקול).

17. אציין כי התרשמתי כי המבקש 2, אשר בכה במעמד הדיון והביע בפני בית המשפט את חששו ופחדיו מהמשיב, הביע את תחושותיו נאמנה ומצאתי לתת אמון בגרסתו, כפי שהובאה במעמד הדיון. בחנתי את גרסתו של הנ"ל מול גרסת המשיב אשר הכחיש את טענותיו של המבקש הכחשה כללית, תוך שבין השורות, הביע את תרעומתו על כך כי המבקש לא משלם עבור תיקון דוד השמש או הגג, באומרו: "אם הוא לא רוצה לשלם, שייקח את הדוד שלו, אם אין לו כסף" (ראו: עמוד 2 לפרוטוקול, שורה 19), אמרה אשר מעלה תמיהה באשר לפעולות בהן נקט על רקע הצהרה זו, זאת לאור טענות המבקש 2, כי המשיב זרק את דוד השמש מהגג (ראו: עמוד 2 לפרוטוקול, שורות 1-2).

18. בנסיבות אלה ועל אף הסכמתו של המשיב למתן צו הדדי, הגם שלא הגיש בקשה למתן צו כנגד המבקשים, אני

מוצאת מקום לקבל את הבקשה ולאסור על המשיב כדלקמן:

- א. להטריד את המבקשים בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם ובמקום עבודתם.
- ב. לאיים על המבקשים בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.
- ג. לבלוש אחר המבקשים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם ומעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת.
- ד. ליצור עם המבקשים כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.

19. האיסור כמפורט בסעיף 16 יחול על המשיב, בין כלפי המבקשים ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליהם, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

20. הצו יעמוד בתוקף משך 6 חודשים מהיום.

21. משנאמרו הדברים לעיל, אציין כי הדרך סלולה בפני הצדדים ובעיקר בפני המשיב, לפנות בכל הליך משפטי ו/או אחר בכל הנוגע לעבודות ברכוש המשותף ו/או לחיוב מי מהצדדים בהוצאות ביצוען כפי שהובהר במעמד הדיון.

22. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, בהעדר הצדדים.